

Pri bežnom rozhovore so známymi, mi často položia otázku: “Ako si dokázal, že už nepiješ alkohol a ani nefajčíš? Máš takú pevnú vôľu?” Odpovedám: Keby som mal takú pevnú vôľu, tak by som bol prestal s alkoholom a cigaretami už oveľa skôr. Pán Ježiš ma pred ôsmimi rokmi oslobodil od týchto závislostí. Ako sa to stalo? Ale začnem svoj životný príbeh od začiatku:

Prvú skúsenosť s alkoholom som mal ako dvanásťročný. Pamätám, ako som i s kamarátmi na Veľkonočné sviatky chodil polievať a ako často nám bol ponúkaný aj alkohol. Ako 16-ročný som sa dostal do Čiech a po krátkom čase som zapadol do partie kamarátov, s ktorými sme často navštevovali reštaurácie, ale pilo sa aj na pracovisku. Do svojich 26-tich rokov – kedy som sa oženil – som vystriedal rôzne pracoviská a vždy som sa dostal do partie, kde sa pilo. Môj vzťah k alkoholu sa nezmenil ani po tom, ako som sa oženil. Mali sme s manželkou Vierkou už tri deti, keď sa mi akosi často začalo ozývať svedomie. Spomenul som si, že keď som mal asi 10 rokov, rodičia sa pod vplyvom alkoholu hádali. Vtedy som si dal sľub, že ak sa ožením, nechcem, aby moje deti vyrastali v takom prostredí, v akom som musel vyrastať ja. Pred týmto hlasom svedomia som nemal úniku.

Začali prichádzať ťažkosti s financiami – deti potrebovali napríklad topánky a ja som si

uvedomil, že nebyť toho, koľko korún dávam na alkohol a cigarety, tak sme im tieto veci mohli poľahky kúpiť. Prežíval som duševnú krízu a často som myslel aj na to, že si zoberiem život. Pokúšal som sa prestať aspoň s jedným neduhom a tak som prestal s alkoholom, ale iba 3-4 dni som vydržal bez alkoholu a znovu som sa opil. Po vytriezvení som skúsil prestať s cigaretami, ale ani tu som nedosiahol nič, tiež som vydržal iba asi tie 3-4 dni. Keď som sa musel prizerať, ako si deti musia obúvať do školy topánky, ktoré boli už vhodné iba na doma, dokonca som začal obviňovať Boha za to, že je "nespravodlivý" a vyčítal som mu, že ja som sa narodil do zlej rodiny a už ako 16-ročný som musel utiecť z domu atď.

Začal som sa ľutovať a opäť som myslel na to, že by bolo najlepšie skončiť s takým životom. Naše manželstvo prežívalo krízu kvôli kriku a hádkam, ktorých dôvodom bol alkohol. V tom čase začali za švagrom, ktorý býval v susedstve, chodiť "akísi divní ľudia", ktorí o inom ani nehovorili, iba o Pánovi Ježišovi a o tom, že sa máme s problémami obrátiť na Neho a On nám určite pomôže. Začal som si z týchto ľudí uťahovať a posmievať sa im, že ako by už mne len mohol pomôcť "ten Pán Ježiš", veď asi ani nevie, že existujem. Štvalo ma aj to, že sa títo ľudia neurazili a vždy mali pre mňa iba vlúdne slová. Ale moje svedomie sa ozývalo čoraz silnejšie a už som nevedel ani zaspáť, až som jednu prebdenú noc v duchu vykrikol: Bože, ak si, zmiluj sa nado mnou, pomôž mi a oslobod' ma od alkoholu!

Keď som sa na druhý deň po krátkom spaní zobudil, ešte rozospatý som sa zo zvyku načial po cigarete a zapálil som si. Rozkašľal som sa a pomyslel som si, že asi ide na mňa chrípka - na to, že som v noci v duchu prosil Boha, som pozabudol. Otvoril som si pivo a zdalo sa mi akési horké, aj víno malo akúsi kyslú chuť. Spomenul som si na to, ako som v noci prosil Pána Boha o pomoc a až mnou otriasla bázeň: Boh je a vypočúva naše prosby aj dnes.

V našom manželstve zavládol pokoj a aj keď občas máme na rôzne veci odlišný názor, predkladáme aj tieto veci pred Pána Ježiša, veď On vo svojom slove – Biblii nám to tak odporúča. Začali sme čítať Sväté Písmo, ale vtedy sme ešte mnohým veciam nerozumeli, tak sme hľadali niekoho, kto by bol ochotný Písmo vysvetľovať. Po hľadaní a modlení sme takýchto ľudí našli a chodili k nim pravidelne. Žiaľ, táto rodinka sa presťahovala do Komárna, ale naše stíšenia pred Pánom Ježišom naďalej ostali. Aj keď si Bibliu čítame aj vo všedné dni, predsa len máme každú nedeľu biblický krúžok, na ktorý pozývame aj známych a môže prísť ktokoľvek a spýtať sa čokoľvek. Vo vlastnom živote sme prežili, že Kristus je živý Boh – Jemu sa dá dôverovať.